

ють його подальшому професійному становленню [1]

Виходячи з вищевикладеного, можна зробити висновок, що важливе значення в засвоєнні та усвідомленні філософії права студентами, перш за все залежить від “внутрішньої сили” викладача, його хисту до цієї дисципліни та деяких нестандартних методів викладання. Якщо викладач вміє зацікавити студентів, якщо він творча людина, якщо він має натхнення до цього предмету, то і навчання буде неординарним та досить цікавим. Саме стосунки викладач-студент і лежать в основі інноваційного викладання Філософії права. Також невід'ємною основою розуміння “Філософії права” є така дисципліна як “Філософія”, адже вона є фундаментом для освоєння “Філософії права”. Тому що саме Філософія надає можливість вивчити певні філософські терміни, закласти фундамент для подальшого розуміння та вивчення Філософії права, виходячи з осмислення думок та світобачення людей, починаючи з початку розвитку філософії до сучасного періоду.

---

1. Андрійчук Н.В. “Методика викладання філософії” - Калінінград Видавництво КДУ 2003 р.

2. Готовність до інноваційної діяльності як важлива професійна якість викладача Смірнова О.О., к.е.н., доцент кафедри банківських інвестицій.

Ващенко Зінаїда Сергівна,
студентка С-ЮД-616 (цпс)
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

*Науковий керівник: начальник
відділу організації наукової роботи,
доктор філософських наук
Марченко О.В.*

ПОЗИТИВНІ ТА НЕГАТИВНІ АСПЕКТИ ДИСТАНЦІЙНОГО ЮРИДИЧНОГО НАВЧАННЯ

Запровадження інформаційних технологій в життя суспільства стало поштовхом для розвитку процесів, пов'язаних з дистанційним навчанням (далі ДН). На сьогоднішній день дистанційно ми можемо отримати будь-які знання, починаючи від короткотермінових курсів та до вищої освіти, але можна підкреслити, що така форма навчання підходить не всім і не у всіх випадках.

Впровадження технологій дистанційної освіти в Україні розпочалося відносно недавно. Проте переваги та недоліки дистанційної освіти непогано вивчені завдяки багаторічному зарубіжному досвіду. Вченими багаторазово здійснювалось порівняння та аналіз вітчизняної системи дистанційного на-

вчання з аналогічними системами країн ЄС й виявилися основні проблеми та перешкоди на шляху впровадження дистанційної освіти в Україні [1].

Так як в Україні є навчальні заклади, котрі вже впровадили ДН, то вони зіткнулися з низкою проблем. До проблем, котрі ускладнюють процес впровадження ДН, є:

1. неврегульованість нормативно-правової бази;
2. необхідність вкладання великих коштів у розвиток проектів інформатизації навчального процесу;
3. відсутність високого рівня самоорганізації, тобто неготовність деяких студентів до виключно самостійного вивчення предмета
4. неврегульоване питання щодо захисту авторських прав та інтелектуальної власності у системі дистанційного навчання.

Тому перед тим, як запроваджувати даний метод навчання, потрібно вирішити та врегулювати проблеми, щоб не виникало прогалин в освітньому процесі навчання.

Новітні інформаційні технології можуть бути успішно застосовані і в навчанні юристів за традиційними навчальними програмами, але з використанням засобів «дистанційного навчання». Передусім мова йде про студентів, які навчаються за будь-якою (денною, вечірньою або заочною) формою. Відомо, що самостійна робота студентів забезпечується системою навчально-методичних засобів, передбачених для вивчення конкретної юридичної дисципліни. Однак, традиційні засоби (підручники, навчальні та методичні посібники, конспекти лекцій викладача тощо) можуть бути доповнені спеціальними навчальними комп'ютерними програмами з будь-яких юридичних дисциплін. Ці програми мають будуватися з допомогою новітніх комп'ютерних технологій із застосуванням таких можливостей, як мультимедійність, інтерактивність та гіпертекст [2].

Позитивними аспектами дистанційного навчання, є:

- здобуття освіти особами, які не можуть отримати її іншим способом;
- здобуття освіти без покидання робочого місця, рідної домівки;
- відразу навчання в багатьох навчальних закладів;
- здобуття освіти у зручному місці та темпі навчання.

До негативних віднесемо:

- відсутність навчально – методичного забезпечення;
- низький рівень комп'ютеризації;
- відсутність живого спілкування студента та викладача;
- відсутність чітко врегульованої та вдосконалої нормативної бази.

Отже, можемо дійти висновку, що дистанційна освіта – це нова форма навчання, яка займає проміжне місце між очною і заочною формою. Дистанційна форма може бути надійною і якісною як і денна, якщо звичайно студенти будуть прикладати багато зусиль та часу на опрацювання всього навчального матеріалу. Потрібно зазначити, що дана методика навчання буде ви-

магати від студента самодисципліни, самостійності та усвідомленості. Але при усіх перевагах дистанційного навчання, попитом на ринку освітніх послуг завжди будуть користуватися традиційні системи стаціонарної освіти та живе спілкування із досвідченим викладачем.

---

1. Мась Н. М. Аналіз вітчизняного за зарубіжного досвіду використання дистанційного навчання в освіті та його ефективність / Н. М. Мась, Н. А. Сторожук, Л. О. Ряба, Л. В. Солодєєва [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/jpdf/Znrviknu_2013_41_33.pdf

2. Бисага Ю.М. Роль і місце дистанційного навчання серед інноваційних моделей організації навчального процесу / Ю.М. Бисага, О. Пічкара // Х. : Нац. юрид. акад. - 2011. – С. 83–85.

Чередниченко Яна Віталіївна,

студентка групи М-ЮЗ-622

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

*Науковий керівник: доцент кафедри
соціально - гуманітарних дисциплін,
кандидат філологічних наук*

Кізіль М. А.

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ В УМОВАХ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ

Проблемою використання новітніх інформаційних технологій в освітньому процесі вищих навчальних закладів освіти займалися такі вітчизняні й зарубіжні науковці, викладачі та методисти, як Дж. Андервуд, О. Андрєєв, Є. Белова, А. Бернадський, В. Беспалько, В. Вороніна, Р. Гуревич, А. Дабагян, Т. Кашицин, П. Майер, В. Солдаткін, В. Тихомиров, Т. Ящур. Використання можливостей Інтернету в освіті вивчали І. Захарова, Є. Полат, В. Попов.

У більшості проаналізованих лексикографічних джерел поняття «інноваційна педагогічна технологія» розтлумачено з урахуванням чотирьох моментів: цілеспрямованості, цілісності, новизни і системних змін. «Енциклопедія освітніх технологій» дає таке визначення терміну «інновація»: (від лат. *innovation* – оновлення, новизна, зміна) нововведення, тобто цілеспрямовані зміни, які вносять у середовище впровадження нових стабільних елементів (нововведень), що викликають перехід системи з одного стану до іншого [1]. При більш пильному погляді на українську освітню практику можна дійти висновку, що інноваційні технології в більшості випадків ототожнюються з інформаційними, що певною мірою відтворює лише дві позиції – новизну, яка підтримується за рахунок стрімкого вдосконалення технічних характеристик сучасних пристроїв, і системні зміни, що є похідними від першої пози-